

La vida aèria - Ferran Sáez Mateu

Ferran Sáez Mateu (la Granja d'Escarp, 1964) és un doctor en filosofia que escriu assaig, poesia i novel·la. El seu últim llibre, guanyador del premi Carles Rahola d'assaig, és *La vida aèria*, un dietari sense dates que cobreix des del 2016 fins al 2018 i que evita qualsevol referència a l'actualitat. Els temes centrals són els llibres, la música i el temps (entès en sentit tèrmic i també com a artista cromàtic).

Subsidiàriament, l'autor blasma un conglomerat de tendències: l'homeopatia, els selfies, les xarxes socials, “les martingales new age”, el Power Point, els indignats professionals i els escriptors que no escriuen, entre altres. Com a còmplices intel·lectuals d'aquest desgavell, assenyala Slavoj Žižek, Zygmunt Bauman i Friedrich Nietzsche.

Ferran Sáez excel·leix en la distinció de conceptes, en les enumeracions, en l'adjectivació i en la tria d'exemples xocants. Com Josep Pla, canvia de sobte de l'anècdota a la categoria, d'un record d'infantesa a la fe. No sempre és fàcil destriar la síntesi lúcida, la hipèrbole literària i l'ocurrència menor. Sintètic i humorístic, precís com un moralista francès, l'autor es mou amb comoditat en la fragmentació que permet el gènere, i sovint se situa més a prop de la creació que de l'anàlisi.

Un dels trets de *La vida aèria* és la confluència entre sensualitat i pensament. Ferran Saéz reporta olors bosquetanes, menges ancestrals, la tonalitat d'un crepuscle o una fuga de Bach, i tot seguit escriu sobre la bondat o els “heterodoxos ortodoxos”, o bé qualifica Steve Jobs de “electricista”. Lúcid i inconfusible, Ferran Sáez és un autor que sempre val la pena llegir.